

**Міністерство освіти і науки України
Харківський національний аграрний університет ім. В. В. Докучаєва
Факультет обліку і фінансів**

**ГЛОБАЛЬНІ ПРИНЦИПИ
ФІНАНСОВОГО, ОБЛІКОВОГО
ТА АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ**

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції

8 – 9 листопада 2018 р.

Випуск 1

Харків – 2018

УДК 631.16(06)+631.162(06)+311:63(06)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

О.В. УЛЬЯНЧЕНКО, член-кореспондент НААН України, доктор економічних наук, професор; **В.М. ПЕТРОВ**, кандидат економічних наук, професор; **С.І. ВАСИЛШИН** кандидат економічних наук, доцент; **О.В. ГОРОХ**, кандидат економічних наук, доцент; **О.В. ОЛІЙНИК**, доктор економічних наук, професор; **М.Ф. ОГІЙЧУК**, кандидат економічних наук, професор; **Г.П. ПАСЕМКО**, доктор наук з державного управління, професор; **В.В. ЯРОВА**, кандидат економічних наук, доцент; **Т.В. КАЛАШНІКОВА**, доктор економічних наук, професор; **І.В. ГОРКОВЕНКО**, кандидат економічних наук, доцент.

Глобальні принципи фінансового, облікового та аналітичного забезпечення аграрного сектора економіки: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 8- 9 листопада 2018 р. Вип. 1/ Харк. нац. аграр. ун-т. – Харків: ХНАУ, 2018. – 458 с.

Представлено повідомлення про результати наукових досліджень.
Розраховано на вчених, аспірантів, студентів вищих навчальних закладів.

Видається за редакцією авторів.

Рекомендовано до друку радою факультету обліку і фінансів
(протокол № 3 від 17.10.2018 р.).

© Харківський національний аграрний
університет ім. В.В. Докучаєва, 2018

СЕКЦІЯ 1

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА

покупців встановить аналогічні ціни, випускати продукцію їм стане не вигідно. Таким чином, як і в попередньому випадку, збільшення обсягу реалізації продукції призводитиме до росту збитків.

Успішна діяльність будь-якого підприємства, незалежно від форм власності, можлива лише за умови функціонування його виробничих підрозділів на основі комерційного розрахунку, які у стратегічному менеджменті розглядають як стратегічні бізнес-одиниці.

1. Герасимчук В.Г. Стратегічне управління підприємством. Графічне моделювання: Навч. посібник / В.Г. Герасимчук. – К.: КНЕУ, 2000. – 360 с.

2. Касьяненко В.О. Моделювання та прогнозування економічних процесів. Конспект лекцій: Навч. посібник / В.О. Касьяненко, Л.В. Старченко. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2006. – 185 с.

УДК: 336.764

О. Г. Пономаренко, канд. екон. наук, доцент,

Я. В. Жайворонок, здобувач

Полтавська державна аграрна академія

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Оборотні активи – наймобільніша частина капіталу, від стану і раціонального використання якої багато в чому залежать результати господарської діяльності та фінансовий стан підприємства.

Особливістю оборотних активів як об'єкта аналітичного дослідження є те, що в кожний момент господарської діяльності вони одночасно перебувають в усіх стадіях кругообігу. Коли одна частина оборотних активів надходить у виробництво у вигляді виробничих запасів, інша частина активів формується як результат виробництва у вигляді готової продукції (виконаних робіт, наданих послуг), а третя частина реалізується покупцям і перетворюється через розрахунки в грошові кошти [4, 5].

Тільки одномоментне перебування оборотних активів на всіх стадіях циклу забезпечує безперервний процес господарської діяльності і безперебійну роботу підприємства.

Аналізуючи структуру оборотних активів, слід мати на увазі, що стабільність фінансового стану значною мірою залежить від оптимального розміщення засобів за стадіями процесу кругообігу: матеріально-технічне постачання, виробництво та збут продукції. Обсяги вкладення капіталу в кожну

стадію кругообігу залежать від галузевих і технологічних особливостей підприємства. Так, для підприємств із матеріаломістким виробництвом потрібне значне вкладення капіталу у виробничі запаси, для підприємства із тривалим циклом виробництва – у незавершене виробництво і т. д [1].

Загальна динаміка, структурні зрушення, прискорення оборотності оборотних активів не тільки визначають фінансову стійкість і платоспроможність підприємства, а й можливості стійкого економічного зростання.

Результати горизонтального і вертикального аналізу оборотних активів у аграрних підприємствах виявляють ряд як позитивних так і негативних ознак-індикаторів. Збільшення вартості оборотних активів на перший погляд позитивне, але якщо найбільше зросли готова продукція і товари – це може свідчити про зниження ефективності маркетингової політики підприємства [4].

У складі оборотних активів зростання дебіторської заборгованості ілюструє негативну тенденцію відволікання коштів з обороту. Це матиме негативний вплив на оцінювання ліквідності балансу та платоспроможності підприємства.

Щодо нормування запасів, то завдання фінансових менеджерів будь-якого суб'єкта господарювання полягає в тому, щоб знайти оптимальне співвідношення між надмірно великими запасами, які спроможні привести до фінансових труднощів, та надмірно малими запасами, недостатніми для стабільного виробництва. Це завдання може бути вирішене в умовах налагодженої системи аналізу і контролю за станом запасів на підприємстві [2].

Поставлені завдання можна реалізувати за виконання наступної аналітичної роботи:

- постійної оцінки оптимальності структури запасів, тобто визначення обсягу надлишкових ресурсів та тих, придбання яких потрібно прискорити;
- визначення обґрунтованих строків та обсягів закупівлі матеріальних ресурсів;
- регулювання запасів матеріальних цінностей, віддаючи перевагу найбільш необхідним у конкретному випадку, враховуючи їх споживчу привабливість;
- визначення показників оборотності основних груп запасів та їх усебічного аналізу з метою встановлення відповідності наявних запасів поточним потребам підприємства.

Про досягнення цих завдань можна говорити інтерпретуючи значення коефіцієнта накопичення, що визначається відношенням виробничих запасів і незавершеного виробництва до готової продукції та товарів і характеризує мобільність запасів [4, 5].

Ефективність використання оборотних активів – це неодмінна умова існування підприємства в умовах конкурентної боротьби. Значною мірою вона залежить від досконалості методики аналізу ефективності їх використання, що

в свою чергу дозволяє поліпшити якість управлінських рішень не тільки стосовно підвищення ефективності використання оборотних активів, а й ефективності діяльності підприємства в цілому [3].

Аналіз оборотних активів завершується оцінюванням швидкості їх обороту. Збільшення оборотів досягається за рахунок скорочення часу виробництва і часу обігу. Чим швидше оборотні активи проходять усі стадії кругообігу (постачання, виробництво, реалізація), тим більшим може бути обсяг виробництва продукції за рахунок ефективнішого використання оборотних засобів.

Для оцінювання швидкості обороту оборотних активів використовуються такі показники: коефіцієнт обертання, коефіцієнт завантаження, тривалість одного обороту.

Отже, методика комплексного аналізу використання оборотних активів повинна бути вичерпною і в той же час дієвою, тобто, не перевантаженою несуттєвими розрахунками [3].

Список використаних джерел

1. Артеменко В. О. Характеристика чинників впливу на ефективність функціонування оборотних активів підприємств аграрного сектора / В.О. Артеменко. // Фінансовий простір. – 2014. – № 1. – С. 19–24.

2. Коць О. О. Ефективність використання оборотних активів українськими підприємствами [Електронний ресурс] /О. О. Коць, М. А. Цікайло //Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип. 24.10. – С. 218-224.

3. Лебедева А. М. Методичні аспекти аналізу ефективності використання оборотних активів підприємства / А. М. Лебедева // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. Серія: Економічні науки. – 2015. – № 1 (78). – С. 67-76.

4. Тютюнник Ю. М. Фінансовий аналіз : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл., які навчаються за освіт.-проф. прогр. бакалавра з напрямку підготов. «Фінанси і кредит» : [у 2 ч.] / Ю. М. Тютюнник. – Полтава : Полтав. держ. аграр. акад., 2009. – 400 с.

5. Фінансовий аналіз : навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл., які навчаються за освітньо-проф. прогр. магістра за спец. «Облік і аудит»] / [Магопець О. А., Давидов І. Г., Сорокіна А. І., Головченко Н. Ю.]. –Кіровоград : КОД, 2010. – 279 с.

Н.В. Порохняк, аспірант кафедри статистики та економічного аналізу*
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНЮВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

У сучасному суспільстві інтелектуальний капітал став основою багатства. Так як саме інтелектуальний капітал дозволяє визначити конкурентоспроможність підприємств, галузей, держав виступаючи головним ресурсом в їхньому розвитку. Генетично визначальним аспектом дослідження будь-якого економічного явища є науковий підхід до його поняття. Як свідчать існуючі економічні дослідження і практичні узагальнення, процес визначення методу оцінювання інтелектуального капіталу не є завершеним, що є одним із гальмуючих факторів максимально ефективного підходу до інтелектуального капіталу з позицій не лише науки, але й безпосередньої підприємницької і інших форм практичної діяльності.

У зв'язку з тим, що значення інтелектуального капіталу зростає, розширення масштабів його використання стали причинами виділення в економічній науці такого виду дослідження як оцінка і управління інтелектуальним капіталом. Світовий досвід показує, що найбільш рентабельними є інвестиції в інтелектуальний капітал. Однак це можливо тільки при грамотній і ефективній оцінці і управлінні інтелектуальним капіталом.

Аналізуючи методи оцінки інтелектуального капіталу, необхідно відзначити, що, незважаючи на значні успіхи вчених у розвитку методології оцінки та обліку інтелектуальних активів, ідеального методу поки не існує. Такий стан справ зумовлений винятковою складністю завдання, яка лежить на стику декількох дисциплін, таких як менеджмент, економіка, статистика та фінанси, і потребує синтезу методів ряду наук і інформації, накопиченої в різних областях знань [2]. Як і при оцінці будь-якого виду капіталу, оцінка інтелектуального капіталу має ряд проблем, дані проблеми представлені на рисунку 1.

* Науковий керівник: **В.В. Ярова**, завідувач кафедри та економічного аналізу, канд. екон. наук, доцент

9	Велієва В.О. РОЛЬ ЖІНКИ В РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	270
10	Герасименко Ю.С., Єрмоленко О.А. ПРОГНОЗУВАННЯ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ	272
11	Герасименко Ю.С. РОЛЬ ЕКОНОМЕТРИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ	274
12	Державцева Е.П. ВОСПРОИЗВОДСТВО ЗЕМЕЛЬНЫХ РЕСУРСОВ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ	276
13	Жудро В. М. ЦИФРОВИЗАЦИЯ РЫНОЧНОГО ОКРУЖЕНИЯ И МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОГНОСТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КОМПАНИЙ	280
14	Жудро М. М. СБАЛАНСИРОВАННЫЕ МЕТРИКИ РЕЙТИНГА РЫНОЧНОГО ПОТЕНЦИАЛА КОМПАНИИ В УСЛОВИЯХ ЭКОНОМИКИ 4.0.	282
15	Лисенко А.М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ У ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	284
16	Ментей О.С. ВИКОРИСТАННЯ ЕКОНОМЕТРИЧНИХ МОДЕЛЕЙ В ДОСЛІДЖЕННІ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ	287
17	Огулькова Л. М. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ	290
18	Остапенко Р. М. МОДЕЛЮВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА	292
19	Пономаренко О. Г., Жайворонок Я. В. ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ	294
20	Порохняк Н.В. МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНЮВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ	297
21	Шерстюк С.В., Посилаєв В.В. АНАЛІЗ І МАРКЕТИНГ У СИСТЕМІ ОЦІНКИ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА	300
22	Русов А. О., Горобченко О. А. ПРОМИСЛОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ: ГАЛУЗЕВИЙ ОГЛЯД	302
23	Стамат В.М. СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ ЯК ЕТАП СТРАТЕГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	305
24	Тетеринец Т. А. УПРАВЛЕНИЕ ТРУДОВЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ С УЧЕТОМ ГЕНДЕРНЫХ ОСОБЕННОСТЕЙ В АГРАРНОЙ СФЕРЕ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ	309
25	Хлопоніна-Гнатенко О.І. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НЕВИРОБНИЧОЇ СФЕРИ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	312